

מסורת המדרש
טו ילקוט מלן כו' מתקע'ב כל
אכפין. ז' ויק"ר פ' ד' סיון ב'.
נכילות מה ע"ה. דבוק מועד קפע.
מןומול מקץ סי' י. ילקוט מכתבים
למי מתני'.

חידושי הרד"ל

כשש שחה ל' שביעים בנים
ובבשמרון כו' ביוּרָעָא. עמי'.
ויל' נ' ב' דרש לה טמ"ש
בכמליטים שם עד הפעם ובני
המלך שביעים איש את נדרלי'
ההער מגדלים אותם לומר שאלו
אתהרים הוו וביעראל. ועי' תנרא"
ספמון אמר תרי לקייטא תרי
לסטנוא. לכל תקופה מוד'
תקופת בית אחר בני כפי איר
ההתקופה ההיא. הנפל וז' נפל
של זונה. שמעו מורה המנוח
מכה"ר משה מ"ט ושלקלא' זיל'
ודרש לעצין תוכבא"ש שפירושו
זונה א"א שזון הכהנה כ"ש בבד'
ונפל איש שמובאיישת
ומושאליכתו בלילה עיש ואפי' יט'
והנפל הזה טוב מוננו שעכ"פ יש
לily קבריה. ה כי בהבל בא'
בחוחש לך בלא נר בצל'
וז' אינו מספק להבל הוועצא
ומתריך כי אין מספק לנוול
לבראו חיזבו אלחת נשמת
ורוח חיים באפי' שנותן בו להוציא
הבל מפיו. וועל תחת הכל התא'
שנוציא בדרכו דבר אוור.

משנת דרבי אליעזר

פ"ז ד זה נטהה של זונה. פי' מדרתיכ וילוקו הכלבים את דמו והזונות רוחצות שפי' רוז'ל שהייל דמות זנות במרכבתו. ופירוש הפסוק יושטוף את הרוכב שהיא שם רוחצנו וילוקו הכלבים. ואח"כ רוחצנו הזנות ולא כתיב שיילקנו הכלבים א"כ טוב ממנה נפללה של זונה מה שנפללה מן הזנות היינו מי הרחיצה. ועין מ"כ דפירושו אין לו שם רמז ונפל של זונה מאן דבר טמייה.

ליקוטים

וְנֹחַ יְיָ שֵׁלָא עֲלִיתִי וְלָא
רְדָאִתִי. רַילְנָה תַּלְהָ שֵׁלָא רָאָה
בְּתַעֲנוּגִים מָהָ שְׂוֹאָה בָּהָם וְלָא
מִילְלָה שְׁבִיעִים, כִּי הַצְּהִיר וְהַתְּהִיר
שְׁלוֹטְפִין בָּאָדָם יוֹתֵר בָּמָה שְׁהָעֵן
רְגָאָה, וּבְשָׂוֹרָן זָאָב אֶשְׁר לְהַשְּׁגִין
הַוְּחָדֵר הַצְּעִירָה רְבוּתָה, וּמִשְׁלַח הַזָּהָר נְלָפָךְ
שֵׁלָא רָאָה וְלָא דָעַ בְּטִיכַת הַעוֹלָם
שְׁטוּבָה לְלָלָסָה וְלָא
בְּלִילְלָה שְׁבִיעִין כִּי לְעַלְמָן
לֹא יִשְׁתַּקְפֵּחַ הָאָדָם וְהַנֶּשֶׁבָּלָא
חַרְלָאָל וְנָגָה חַרְמָהָה.

ד ולआבא שבעים בנים. הרוי שלא הגינו למאה עי מגילת אסתר פסק בימי המה. שבעים בנים ביזורעאל. הינו מ"ב יוזרעהל ובני המלך שבעים אש הרוי ע"פ כתה מהר יוזרעהל ובני המלך שבעים אש הרוי ע"פ משושזון (מ"ב). פלטרכות. בתים השובבים. והכית בית מדה יוז"ד שגם ביזורעאל היו לו

בניהם. אמר ר' אחא והכתיב (מ"ב יא) ולאחאב שבעים בניהם בשמרון. אמר ר' הוועיא בשם שהייה לו שבעים בניהם בשמרון בך היה לו שבעים בניהם ביזורעאל וכל אחד ואחד מהן היו לו שתי פלטריות, אחת לkeyiz ואחת לחרף. דכתיב (עמוט ג ט) והכיתוי בית החרף על בית הקיץ. ור' יהודה בר' סימון אמר תרי לקיטא ותרמי אחרניתא לסייעתא, שנאמר (שס) ואבדו בפי השן. ר' רבנן אמר שיש, שנאמר (שס) ופסו בתים רבים. ושנים רבות ייחיה. שחייה שנים רבות. ונפשו לא תשבע מן הטובה. מפמוני. וגם קבירה לא קיתה לו. דכתיב (מ"א כא ט) במקום אשר לkeysיו הפלחים וגוו. טוב מפنو הנפל. זה שמש לא ראה. הנפל הזה.

לְלִמּוֹן. מָקוֹם עֲמִירַת הַסְּפִינּוֹת
אַצְּלֵי הַכְּרֶכִים וּמוֹשֵׁם
(אֲסִיפַת אָמָרִים). לִמְהָה לֹא עֲלֵיתָ
כֻּבוֹ, לִמְהָה לֹא נְכַנֵּת בְּמַרְגִּיה.
מָהָה חַמִּיתָ, מָהָה רָאִיתָ. אַנְּאָ דָּלָא
עֲלֵילִיתָ נְוָחָ לֵי כֹּו. אַנְּיָ שְׁלָא
נְכַנְּסִיתָ נְוָחָ לֵי יְהֹוָה מִמְּךָ שְׁלָא
יְרִיחָה תַּוְדַּעַת וְלֹא רָאִיתָ אָזְנָה לְעַל מָה
יְדַעַת. צְמַשֵּׁל לְשָׁנִי בְּנֵי אָדָם שְׁהִיוּ
לְלִפְנֵן, יְרַד אַחֲרֵם מֵהֶם וּנְכַנֵּס לְמִדְיָן
בְּמַהָּ מִשְׁקָה וּשְׁלוֹה. כְּשַׁחַזְרָר פְּסִיףִי
עַלְלָתָה לְמִדְיָנִיתָ. אָמַר לוֹ וְאַתְּ שִׁירְדוֹ
אָמַר לוֹ רְאִיתִי בְּמַהָּ מְאַכֵּל בְּמַהָּ
כְּלִזּוּם נְהִנִּיתָ. אָמַר לוֹ לֹא
חַמִּיתִי. הָרָא הוּא דְבַתְּבִיבָה נְחַת לֹהֶה מִזְבֵּחַ

חמייתי. הָדָא הוּא דכְתִיב נַחַת לֹזָה מַזָּה.

וזה וזה ואלו היה אלף שנים וגוי כל עמל האדם לפניו. אמר ר' שמואל כל מה שיעמל אדם ויסגל מצות ומעשים טובים בעוולם זהה אינו מספיק להבל היוצא מותו פניו. וגם הנפש לא תملא. אפלו הוצאה אינה המלא את הגוף. כיצד הוצאה הנפש. ר' יוחנן אמר יפקפיטורין מתווך הוושט. ר' חנינא אמר עצפנון מתווך הוושט. ר'

מתקנות כהונת

הבל אחיז. סנפל צוד לפנֵי קן. ד' שם שוויה לו כו. וכלי הס מלה וסומר ודיקן מדכינים צבומין ממש מילדי טומן ספיו לו צירעלל ולימוד סמוס מן סטפנות יערען מסומון. פלטראיות. נmis תפוציס פלט'ס גאנע'ר. ס'ג ו' יהודה בר סימון אמר תרי לקייטא ותרתאי אוחדרנייאת. חמימות כו. מם רלה טס. אנא דלא עטלית נוח לי כו. עיין נכנקמי נום לי יומר ממן סלען יולדתי ומלן יולדתי ואבדו כו' גרכוי. לסתותא. נטורף. בתוי החשן. קרי מוסיף לעל מה הנטען. ז' בל מה שייעמול כו. עין זה ניקולו רגע פלאקה ד'. צפדורן גרכוי.